

Ze 1.1760 postavljen vikariat pri p.c.sv. Florijana. Statthalterei - Registratur v razu se nahaja listina, ki o tem poroča(str.300) Koncem 18.stol. je štela fara 815 duš.

Cerkev zgrajena v 1.1658, čemur odgovarja tudi stil. Je enoladjska, 16 klafter dolga in 4 klaftre široka ter 5 klafter visoka. Tristrano zaključen kor in ladja imata kappengewölbe, verjetno pa je bila ladja prvotno krita z ravnim stropom. Okna v prezbit. so ozka in špičasta, brez krogovičja, v ladja so pravokotna in ravno tako tudi portal. Prezbit. in ladja imata isti zokel, torej sta bila istočasno zgrajena. Na desni strani prezbit. je prizidana sakristija, na katero se prislanja majhna, podolgovata kapela sv. Florijana. Verjetno je to še prvotna kapela sv. Florijana. V njej stoji stara menza z sv. grobom.

V cerkvi so trije oltarji: gl. oltar sv. Florijana, desno v ladji sv. Martina in levo sv. Janeza Bapt.

Cerkvi prizidan masivni zvonik s tremi zvonovi: majhni z napisom: Theresia Weierin in Graz Witib hat mich gegossen im Jahre 1758. Čba velika iz 1.1788 iz livarne Franz Schneider Celje.

Cerkev je bila božja pot.

Pokopališče postavljeno in blagoslovljeno 1.1810

Ign. Orožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str.300-305.

Stoinaselo) . Lokalna božja pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na rahli vzpetini v n.v. 319 m, nekoliko nad vasjo Stojno selo.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VII. Dekanat Rohitsch, Maribor 1889; Farna kronika;

Cerkev sestavljajo: čokat prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, kateri je na severu prizidana nizka, podolžna, na zapadnem oglu posneta kapela, enako visok in za malenkost ožji, $\frac{3}{8}$ zaključeni presbiterij, kateremu je na severu prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Streha enotna, opečna, na vzhodnem koncu škrljeva. Kapelo pokriva podaljšana ladjina streha, zakristijo pa strešasta. Zvonikova streha je kvadratasta, kupolašta, z laterno in oktogonarno piramido ter pločevinasta. Cerkev je v celoti vzeto nekoliko boljša podeželska stavba.

Zunanjščina: Vso stavbo opasuje pristrešen talni zidec ter preprost knkaven venčni zidec, v katerem se skriva originalen, kamenit, izpodžlebljen fabion.

Zvonik opasujeta 2 izpodžlebljena zidca ter konkaven fabion, ki se nad urnimi kazališči polkrožno složi. Prednja ogla mu krasi od prvega zidca navzgor klesanci. Od vodnih bruhačev so ohranjeni še trije. V 2. etaži je v vsaki šeni po 1 ozka svetlobna lina, v 3. etaži pa razčlenjene birborne zvonove line. Glavni portal je sestavljen iz ppk vrat in pp okvira. Podboj je in lok krasi motiv luskin, kapitela , temenik pa je razkrušen. Zatrepa krasi relief 2 listnih vejic. Portal zaključuje blazina in profilirana greda. Portal je iz peščenca ter ima vidne sledove slikarije. Vratnice so še originalne, imajo po 2 polji, okrašeni z rozeto, srednjico pa krasi preplet. Nad portalom je ppu niša. Južna ladjina stana ima 2 pp okni z mal-

Prezbiterij ima zašiljeno okno v južni, jugovzhodni in vzhodni (vazidano do okrogle line) steni. Okno imajo stolpišasto ostenje. Pod vzhodnim oknom je linica vodnega odлива. Zakristija ima konveksna ogla ter profiliran pp portal s profilirano preklado in 2 pp okni v kamenitih okvirjih v severni steni. Kapela ima pp okno v kamenit^o okvirju z robom v severni steni. Ta stena se proti zapadu nekoliko zalamlja, severozapadni ogal pa ima splch posnet. Ladjina severna stena je nerazčlenjena, zapadna stena pa kaže severn zvonika sled vazidanega ppk okna.

Notranjščina: Tlak je kamenit. Sestavljen je iz lepo oblikovanih plošč, ki so postavljene diagonalno, okoli glavnega oltarja je ~~izklesanih plošč~~ tlak cementen. V ladji se nahaja grobnica, katere plošča je brez napisa. Zvonik se odpira v ladjo s širokim lokom, tako da zvonica predstavlja del ladje. V kotih jo poživljajo 4 slopi, ki nosijo križni grebenasti obok. V loku sta nad kropilnikoma vdeleni v steno peščenčevi glavi Kristusa in Marije, ki sta dovolj dobri deli iz časa nastanka cerkve. Zidana pevska empora počiva na 2 celih in 2 polovičnih toskanskih stebrih in 2 križnih obokih, medtem ko levega zavzemajo obzidane polžaste, kamenite stopnice. Empora ima kamenito, balustradasto ograjo.

ladjo členijo 3 pari (1 + 2) mogočnih kombiniranih slopov, povezanih med seboj z obstenskimi loki in 1 celo in 2 polovičnima pprogama. Pokrivata je 2 kupoli. Potlačeni gpk slavelok nosita slopa. Na vhodni strani ima napis: 18 PRENOVILIŠT. FLORIJANSKI FARANI 98. Prezbitერი, katerega členijo naslikani pilastri in plastični zidčasti toskanski kapiteli, pokriva banja

SV. FLORIJAN PRI ROGATCU - ž.c.4
3.

z 2 paroma sosvodnic in tristranim zaključkom. Vsa slikarija v notranj ščini je dekorativna. (deloma marmoracija) in bp. Iz prezbiterja vodi na levo pp portal s profilirano preklado v zakristijo. Zakristija ima kamenit tlak. Pokrivajo jo 3 prečne kape, počivajoče na 2 lokih. Iz nje vodi prehod v hodnikasto kapelo, tlakano s kamenitimi ploščami in pokrito z 2 križnima obokoma. V zapadnem ožjem delu je tlak dvignjen za stopnico, pokriva pa ga banja. V kapelo so vdelane kamenite stopnice, ki vodijo na pršnico. Kapela z ladjo ni povezana, ampak le z zakristijo.

Oprava: Glavni oltar je neoromaski iz l. 1898, kar velja tudi za stranska kipa Vstalega Kristusa in Juda Tadeja, ki stojita na konzolah. Stranska oltarja sta pozno-baročna izdelka iz 2. pol. 18. stol. Sta enaka in nedokupno prebarvana. Imata vidano prizmatično menzo, prostorno razvito predelo, ploskast nastavek, katerega spremljata 2 stebra, 2 pilastra in po zunanjem robu voluti ter golšasta kosa ogredja, ki se preko sredine oltarja voluntasto zavihneta, tóvrec školjko, mosešo venec rož in vrtnic. Atiko nosita stebra in zaključuje v sredini usločeno in v voluti zavito ogredje, iz katerega se spuščajo vejice listja in cvetja, krona pa cvetna vaza. Osredno nišo obroblja ppk okvir, katerega na temenu krasi školjkovina z razpuščenimi cvetnimi vitičami. V nišah sta kipa Brezmadežne in Jožefa z otrokom, bb strani pa Avgušтина in Erazma ter ~~na~~ mlajša kipa Janeza Ev. in Antona Pad. Na ogredju sedijo angeli, v atikah pa sta okrogla medaljona z glavama Kristusa in Marije, iz katerih izhajajo žarki. Tabernaklja sta neokusna dodatka 19. stol.

Kapelin oltar je tabernakljast, iz zač. 19. stol., močno uničen in bp. Krstilnik z kvadratastim betvastim stebrom in piščaslastim bazenom je iz peščenca. Nastal je ca 1784. Njegov leseni nastavek je bp. Križev pot (tisk po Führichu), orglje, prižnica in zakristijska oprava so bp.

Oprema: Lesteneec je povprečno stekleno glažutarsko delo iz 19. stol. V zvonici visi slika o. pl. ppk, ki kaže sv. Martina na konju, ko daje revežu plašč. Pokrajina v ozadju je komaj nakazana. Delo je zelo kvalitetno, v originalnem okvirju ter gotovo izdelek A. Lerhingerja.

Nasprotna slika v enakem okvirju kaže Krst v Jordanu. Je nekoliko slabša od prejšnje, vendar vredna ohranitve. Njena kompozicija je običajna. Janez Krstnik krščuje Jezusa, zadaj stoji angel, zgoraj se odpira nebo z angelčki in Duhom. Obe sliki sta nekoliko poškodovani in deloma zasigani, izvirata pa iz stranskih oltarjev.

Za glavnim oltarjem visi posneta slika Kristusa na križu, ki je delo Petra Markoviča iz Rožeka na Koroškem iz l. 1912.

V zakristiji je omeniti samo mali kip Zveličajra, ki je povprečno baročno delo.

Zvonik: Je enotne gradnje. Zvon je bronast ter ga je vliil ing. Bühl v Maribor l. 1925.

Podstrešje: Oboki ladje so opečni, prezbiterija pa kameniti. Ladja je imela torej prvotno lesen strop v višini sedanjih obočnih nastavkov.

Resume: Cerkev je enotne gradnje ter je iz časa ca 1658. Njen portal je podoben onemu pri Sv. Juriju. Ladja je imela tabulant, njen sedanji obok je šele iz 19. stol., pač pa je še originalna ~~in~~ ~~empore~~ empore.

Zakristija in kapela sta istočasne s cerkvijo.

Okolica: Sedanje pokopališče je iz l. 1810, prej je bilo okoli cerkve. Župnišče je priključno. Na razčlenjenem kletnem portalu ima letnico 1658.

SV. FLORIJAN PRI ROGATCU -ž.c.

5.

Pred nastankom župnije je stavba služila kot cerkvena hiša in točilnica. Vzhodno cerkve stoji šola na mestu, kjer je bila nekoč grajska pristava, za shranjevanje vinske desetine.

Konservatorske opombe: ker sta cerkev in zvonik po potresu iz l. 1895 nekoliko razmajana, so morali južno stran nekdanjega pokopališča eskarpirati, da so ustavili tektonske premike. Splošno je cerkev za silo vzdrževana.

Ostalo: Pod cerkvijo je v zaselku kamenito znamenje z 2 vrstama ppk vdolbin, katerega zaključuje fabion, ki je v sredinah polkrožno vzbočen. Cementna streha je kvadratasta, piramidasta ter se končuje s kroglo. Znamenje nima posebne vrednosti.

Zapadne cerkve stoji na griču visoko stebrasto kužno znamenje s cementno vlomljeno piramidasto streho. Steber je kvadratast, kapelica malce izstopa ter ima 4 ppk niše, v katerih eni je lešen kip sv. Roka še iz 18. stol. Znamenje, ki je baje iz časa kuge l. 1630, je bilo l. 1930 obnovljeno tako, da je izgubilo pravo dokumentarno vrednost.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 100- 102, zapiski 1960.